

רבינו יוסף קארו זיע"א
בעל מחבר ספר "שולחן ערוך"
נפטר בעיר ס'תת תרס"א
י"ג ניסן שנת ה'ת"א (שנת ה'ת"א לפ"ק)
ז"ל (שם אביו ר' אהר"ם ז"ל)

רבינו יוסף קארו זיע"א
בעל מחבר ספר "שולחן ערוך"
נפטר בעיר ס'תת תרס"א
י"ג ניסן שנת ה'ת"א (שנת ה'ת"א לפ"ק)
ז"ל (שם אביו ר' אהר"ם ז"ל)

כל השנה
- הלכות -
- בכל יום -
מובטח לו שהוא
בן "עולם הבא"!

משה" שואל מחבירו "יעקב": אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"? אורת חיים היומי לימוד שולחן ערוך אורת חיים לכל השנה - עמוד אחד ליום

"יעקב" משיבו: איזה סוג שאלה, זה ששאלת עכשיו?
כאלו היתה שואל אותי אם אני רוצה לחיות, כאלו היה שו"ך אחרת
איזה טיפוש בעולם היה משיבו לך בשלילי?

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד. כפי שביאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ידועת התורה.
נחריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנבחים יאהרונה"י
על ידי הנעלים ברחלנו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל.

רבינו משה אלשיך זיע"א
בעל מחבר ספר "דמ"א"
נפטר בעיר קראית ז'י"ו
י"ח אייר שנת ה'ת"א (שנת ה'ת"א לפ"ק)
ז"ל (שם אביו ר' ישראל ז"ל)

רבינו משה אלשיך זיע"א
בעל מחבר ספר "דמ"א"
נפטר בעיר קראית ז'י"ו
י"ח אייר שנת ה'ת"א (שנת ה'ת"א לפ"ק)
ז"ל (שם אביו ר' ישראל ז"ל)

סימן מ – דין איך לנהוג בקדושת התפילין. ובו ח' סעיפים

- א. אסור לתלות תפילין בין בבתים בין ברצועות אבל מותר לתלותן בכיסן:
- ב. בית שיש בו תפילין אסור לשמש בו מטתו עד שיוציאם או שיניחם בכלי תוך כלי והוא שאין השני מיוחד להם שאם הוא מיוחד אפילו מאה חשובים כאחד. הגה: ואם שניהם אינם מיוחדים להם או שהפנימי אינו מיוחד להם והחיצון מיוחד להם מותר (ועיין לקמן סימן ר"מ סעיף ו')
- ג. אפילו להניח בכלי תוך כלי אסור להניחם תחת מרגלותיו וכן אסור להניחם תחת מראשותיו כנגד ראשו אפילו בכלי תוך כלי ואפילו אין אשתו עמו אבל שלא כנגד ראשו אם אין אשתו עמו מותר ואם אשתו עמו צריך כלי בתוך כלי:
- ד. אשתו עמו במטה ואינו רוצה לשמש מקרי אין אשתו עמו:
- ה. להניחם במטה כנגד צדו דינן כתחת מרגלותיו:
- ו. שכח ושמש מטתו בתפילין לא יאחז לא בבתים ולא ברצועות עד שיטול ידיו מפני מפני שהידים עסקניות הם ושמא נגעו במקום הטנופת:
- ז. ישן בהם וראה קרי לא יאחז בבתים אלא יאחז ברצועה ומסיר אותם. הגה: עד שיקנח הקרי מעליו ויטול ידיו (גמ' יוסף):
- ח. הנכנס לסעודת קבע חולצן ומניחן על השלחן עד זמן ברכה וחוזר ומניחן אבל לאכילת עראי אין צריך לחלצן:

סימן לט – מי הם הכשרים לכתוב תפילין ולקנות מהם. ובו י' סעיפים

- א. תפילין שכתבן עבד או אשה או קטן אפילו הגיע לחנוך או כותי או מומר לעבודת גלולים או מוסר לאנסין פסולים משום דכתיב וקשרתם וכתבתם כל שאינו בקשירה או אינו מאמין בה אינו בכתיבה:
- ב. כל שפסול לכותבן פסול בכל תיקון עשייתן:
- ג. גר שחזר לדתו מחמת יראה כשר לכתוב תפילין:
- ד. תפילין שכתבם אפיקורוס ישרפו. ויש אומרים יגנוזו:
- ה. נמצאו ביד אפיקורוס ואין ידוע מי כתבם יגנוזו:
- ו. נמצאו ביד אינו יהודי ואין ידוע מי כתבם כשרים:
- ז. אין לוקחין תפילין ומזוזות וספרים מן הכותים יותר מכדי דמיהן הרבה כדי שלא להרגיל לגנבן ולגזלן:
- ח. אין נקחין אלא מן המומחה שבקי בחסירות ויתירות:
- ט. לקח ממי שאינו מומחה צריך לבדקן לקח ממנו מאה קציצות בודק מהם שלשה קציצות שתיים של ראש ואחת של יד או שתיים של יד ואחת של ראש אם מצאן כשרים הוחזק זה האיש והרי כולם כשרים ואין השאר צריך בדיקה ואם לקחן צבתיים צבתיים חזקתם מאנשים הרבה הם לקוחים לפיכך בודק מכל צבת ב' של ראש ואחד של יד או ב' של יד ואחד של ראש המוכר תפילין ואמר שהיו של אדם גדול נאמן ואינם צריכין בדיקה:
- י. תפילין שהוחזקו בכשרות אינם צריכים בדיקה לעולם ואם אינו מניחן אלא לפרקים צריכים בדיקה פעמים בשבוע. הגה: ואם אין לו מי שיוכל לבדוק ולחזור ולתופרן יניחם כך בלא בדיקה (גמ' יוסף נטס אורחות מייס):

סיב'רנו את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר הזה ימור כל אורח חיים שנה בשנה. ובזה תמלא די מחסורו אשר לו דבר יום ביומו. ויזכה להיות "בן עולם הבא". גא לפרסם לכל הידידים ובפתי בפסיות ובבתי מדרשות לזכות את הרבים לעילוי נשמת הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המזכה את הרבים זוכה לזנים צדיקים.